

СЛАВЯНИНЪ

Излиза два пъти въ седмицата

всѣка:

Срѣда и Събота.

ЦѢНА:

За година 14 лева
шестъ мѣсѣци 7 л.
три мѣсѣци 4 л.

Единъ брой 15 стот.

Всѣчко което се оти-ся до вѣст-
ника, надписва се направо до
Т. Х. Станчевъ Русчунъ.Адресъ за депеша: Руссе
„Славянинъ“

Неплатени писма не са приематъ.

Ръкописи назадъ не са пращатъ.

За обявления се заплаща:

За всѣки редъ при пръвѣ пѣтъ 20 ст.

„ „ „ „ „ вторий пѣтъ 10 „

ПАКЪ ПРИМИРЕНИЕ.

Съ чувство на особено задоволство исповѣдаме, че уводната статия на в. „Славянинъ“, отъ 3 м того на произведе доста приятно и, ако щете, радостно впечатление. Ний виждаме въ тази статия г. Станчевъ цѣль българинъ; той изказва душата и сърдцето си не така както е правилъ другий пѣтъ, когато е билъ побужданъ къмъ борбата отъ цѣли партийни или отъ чужди заплашаваня; сега той говори отъ душа и сърдце, чисто български. Ето причивата на нашата родостъ, ето защо ний съ приятно удоволствие сега се залавяме, да размѣнимъ съ г. Станчева въком други братски мисли. Братската дума, казана искрено, отъ чисто сърдце, винаги може да бѣде полезна.

Вѣрно е че по адреса на г. Станчевъ ний сме казвали много горячи думи, и не еднажъ; ако сега се залавяме сериозно да тѣлуваме съ него, то това го правимъ не защото сме си измѣнили мнѣнието за негова своеобразенъ начинъ за мисленето, а защото въ прѣдмѣтната му уводна статия говори поѣче сърдцето му, отъ колкото страсти и язия му

Излиза, че, слѣдъ тѣзи постѣпки, направени отъ страна на правителството за общо примирение, *свѣщениа дългъ* е вече сторенъ: г. Стамбуловъ извърши туй, което трѣбваше и можеше да извърши. Не е негова вина, ако усилията му въ това отношение не можеха да се увѣнчаятъ съ сполуза; виновността всецѣло пада върху главитѣ на тѣзи, които сега г. Станчевъ прѣпорѣчва.

При всѣчко това, доброто дѣло винаги е своевременно; то никога не може да бѣде *закъсняло*, стига за него да се има *чистосърдечно желание*, а не само думи. Като признаваме тази истина, ний се обръщаме съ питанье къмъ г. Станчева да ни обади: като какви трѣба да бѣдѣтъ основитѣ, върху които трѣбва да стане желаното прѣмирие?

Кому е полезна опозицията съ сегашното си поведение? На България? — Това е ослѣпително заблудяване, защото българскиятъ въпросъ за сега, и вътрѣшно, и външно, така е поставенъ, щото нито Цанковци, нито Каравеловци могатъ да го рѣшатъ;

Другъ е въпроса, ако опозицията желае да си остане вѣчно маша въ рѣцетѣ на Руссия. Въ такъвъ случай ней не ѣ остава друго, освѣнъ да държи сегашното си поведение и да чака повторно да доде руския казакъ, за да освободи *България отъ българитѣ*.

(в. „Свобода брой 346).

Както виждатъ читателитѣ ни отъ горнитѣ цитати, които правимъ отъ статията подъ заглавие „Пакъ примирение“ обнародвана въ в. „Свобода“ брой 346, редакторитѣ около този офизиозенъ органъ съ особено задоволствие исповѣдватъ, че статията ни по „Примирението“ обнародвана въ 57 брой на „Славянинъ“ имъ произвела радостно впечатление. Въ тѣзи статия тѣ виждали че сме цѣль Българинъ, а до него моментъ вижда са да сме биле Евреинъ. Нъ понеже нашитѣ макаръ и задъ кулиситѣ събратия признаватъ че говоримъ отъ сърдце и душа, чисто български, понеже съ приятно удоволствие приематъ да размѣнимъ нѣкои и други братски мисли, то нека не са отдѣляме отъ прѣдмѣта си.

Въпроса е за примирението. Кой какво е писалъ по чуждъ адресъ, какъ е чувствувалъ събе си и да ли искрено е говорилъ, върху това остава да си мисли кой както иска; за насъ е важно това обстоятелство, че нашитѣ събратия

около „Свобода“ едвамъ слѣдъ четири-годишни усилия дойдохъ да посрѣщнатъ слава Богу, една статия отъ единъ опозиционеръ съ радостъ и да одобрятъ съ особено задоволствие нейното съдържанье; това е добъръ знакъ, че съзнанието захваща да става явно и по този начинъ ще можемъ поне да се съслушаеме, ако не и да са разберемъ.

Примирение въ днешно врѣме, мѣжду личнитѣ български мъжие, които иматъ извѣстни способности и сж заслужили сѣкий споредъ силитѣ си, е толкось необходимо, щото безъ него, ние поне са опасаваме отъ бъдущето. Безъ това примирение, нѣма спасение за България. Като съзнаваме това, нека разгледаме и условията, подъ които би могло то да се постигне.

Понеже са изказва пълно съчувствие отъ страна на тия, отъ които именно зависи най-много да се поработи за едно братско споразумѣние мѣжду правителствени и опозиционери, то ако това съчувствие е искрено и сърдечно, има голѣма надѣжда за успѣхъ.

До колко е вѣрно че сж се правели отъ извѣстно лице опити за едно примирение и до колко тѣзи опити сж биле искренни, ние сме биле посвятени въ тия тайни, знаемъ ги много добрѣ и съ тѣхъ не искаме да заплитаме въпроса, който и безъ това е доста заплетенъ, ще кажемъ само че сичко минало трѣбва да се остави на старна, ако искаме да се видимъ що годѣ приближени и да разискаме въпроса.

Свѣщениа дългъ не е нито сторенъ, нито изпълненъ съ никакви постѣпки, защото когато са предлагаше примирение отъ г. Стамбулова, за което ни загатва в. „Свобода“, ние още не бѣхме са скарали както трѣбва, почти еднакво мислѣхме, слѣдователно нѣмаше и защо да се примиряваме.

„Свобода“ иска отъ насъ да ѣ обадимъ: като какви трѣбва да бѣдѣтъ, основитѣ, върху които трѣбва да стане желаното прѣмирие? — Прѣди да отговоримъ на този най-същественъ въпросъ, ние ще са занимаемъ съ другата частъ на статията подъ заглавие „Пакъ примирение“, обнародвана въ 346 брой на „Свобода“.

Къмъ края на тѣзи статия се казва че нашитѣ по-лични хора, като Цанковъ, Каравеловъ, Людскановъ, Бобчевъ, Маджаровъ и др. биле инатчии, „за бѣлхата биле готови и юргана да изгорятъ“. — Каквито и да сж тѣ, тѣ сж наши хора, тѣ сж българе и ние нетрѣбва да се отнасяме къмъ тѣхъ грубо, да ги представяваме за лоши хора, да ги отблъсваме отъ себѣ си, а напротивъ, да ги почетемъ и съслушаеме, защото ние имаме нужда отъ способни и учени хора, отъ общественни дѣятели. Цанковъ, Каравеловъ, Бобчевъ, Маджаровъ, Ико-

номовъ, Балабановъ, Людскановъ, Орешаковъ, Помяновъ др. и др. това сж хората, на които расчитваме и отъ които трѣбва да се очаква добро, а не зло; нито единъ отъ тѣхъ не вѣрваме да желае злото на отечеството си. Съ любезностъ, съ почетъ, съ уважение трѣбва да се отнесемъ къмъ сѣкого, ако искаме да бѣдѣтъ наши приятели и да ни указватъ помощта си. Щомъ са отнасяме така строго и неучтиво, щомъ осѣждаме хората за тѣхнитѣ идѣи, нетрѣбва да расчитваме на никакво сближение, на никакво примирение.

Българския въпросъ, казвате, за сега и вътрѣшно, и външно, така е поставенъ щото нито Цанковци, нито Каравеловци могатъ да го рѣшатъ. — На това мнѣние ние не сме съгласни; ние сме напълно убѣдени, че нашия въпросъ ще са рѣши вътрѣшно и то или отъ опозицията или отъ самитѣ васъ. Ние сме напълно увѣрѣнии, че ние искате и желаете да се рѣши въпроса вътрѣшно, нъ избѣгавате срѣдствата, необходими затова. Да се рѣши въпроса вътрѣшно е необходимо за благо на отечеството, защото остане ли да се рѣшава външно, работата е спукана. Външното рѣшение на въпроса трѣбва да се избѣгне, ако обичаме събе си и отечеството си. Вътрѣшно да го рѣшимъ сами, къмъ това трѣбва сички да се стрѣмимъ и да положимъ особенни старания. Външното рѣшение на въпроса е толкова опасно щото, ние треперимъ отъ самата му помислъ.

Да се вѣрва, че въпроса вътрѣшно за сега не може да бѣде рѣшенъ исклучително нито отъ Цанковци, нито отъ Каравеловци, това е твърдѣ справѣливо, нъ щомъ са приближѣтъ до тѣхъ и Стамбуловци и Каравеловци и Икономовци и Бобчевци, щомъ се споразумѣемъ и сближимъ сички, въпроса ще бѣде рѣшенъ много лесно и вътрѣшно и външно; сами нито ние, нито ние ще го рѣшимъ, на това убеждение сме ние. Най-сѣтливъ защо да не са рѣши въпроса отъ самите насъ? Защо да се мисли че е до толкова заплетенъ? Какво искате ние, а какво искаме ние? Позволете ни да се срѣщнемъ лично или чрѣзъ печата, да ви изслушаеме и да ни излушате. Излѣзте на явѣ съ вашата программа и ние ще ви покажемъ нашата. Не е ли общата цѣль да запазимъ отечеството си отъ сѣко примѣждане, да не пропадне скѣпата ни свобода? Обѣщаваме ви най-голѣми отстъпки, стига да има възможность за споразумѣние, било то лично или чрѣзъ печата и тогава ще видите, че опозицията не е инатчійка, че тя желае доброто на своето отечество, както го желаете и ние.

Искате отъ насъ да ви обадимъ: като какви трѣбва да бѣдѣтъ основитѣ, върху които трѣбва да стане желаното прѣмирие?

Да ви кажемъ: вземете инициативата сами вие или изберете една смѣсена комисия отъ ваши и наши, дайте ѝ право да изработи едната и другата по една програма, да изложи сѣка своитѣ мисли и да се свика едно събрание само отъ по-личнитѣ мъжие, на което да се предостави да рѣши основитѣ на примиренето. Списѣка на лицата, които трѣбва да се свикатъ, да се представи отъ двѣтѣ страни по равно число. Главната основа или цѣль на това събрание ще бѣде да изнѣмѣри срѣдството и начина

а) За мѣжду-особното примирение мѣжду сичкитѣ партии въ България.

б) Разрѣшението на висящия български въпросъ, т. е. какво трѣбва да се направи, за да се даде край на недоразумѣнията мѣжду освободители и освободени.

в) За напрѣдъ какво повѣдение да се държи, за да бѣдемъ въ добри отношения съ сичкитѣ държави.

Тия сж основнитѣ точки, върху които трѣбва да се спремъ, въ прѣди всичко, както казахме, да се остави на старна сичко минало, да се почетатъ и привикатъ сички ония, които сж занимавали видно мѣсто въ държавнитѣ ни и полетически работи. По този начинъ нѣма съмнение, въпроса ще са рѣши и вжтрѣшно и външно, сичко ще са уреди по миренъ начинъ и нѣма се опасаваме нито отъ вжтрѣшни, нито отъ външни неприятели, нито ще са чака повторно да дойде руския казакъ, за да освободи България отъ българетѣ . . . . .

Нашия въпросъ е толкова легко разрѣшимъ щото, както виждате, неговото рѣшение зависи исклучително отъ самитѣ насъ, отъ нашата добра воля, стига само искрено да се желае това и да се не слушатъ външнитѣ подстрекания които иматъ за цѣль да има вѣченъ раздоръ помѣжду ни.

Нима самата Европа, нѣма посрѣщне съ въскищение разрѣшението на въпроса вжтрѣшно отъ самитѣ насъ? Защо най-сѣтитѣ ние самитѣ да се неподпретнемъ и да си рѣшимъ сами въпроса, ами стоимъ и чакаме да ни го рѣшатъ хората, да поднасяме най-голѣмитѣ бѣдствия и да живѣемъ въ неизвѣстность. Цѣли черити години малко ли бѣхж, да ни научатъ на умъ и разумъ.

Вѣрваме, сѣкий отъ насъ да е разбралъ, че нашия въпросъ външно нѣма се рѣши и да се рѣши, ще са изминатъ може би много години и това рѣшение, не е мислимо да бѣде въ наша полза; ето защо противъ външното рѣшение на въпроса, трѣбва сички да бѣдемъ. Не е ли достатъчно, когато сички са отказватъ да взематъ поне инициативата, за една работа етъ мѣждународенъ характеръ, и ако остане да чакаме и за напрѣдъ така, къдѣ ще му излѣзе край?

Нека бѣдемъ по-искренни: кой ни създаде днешното положение? Не самитѣ ние ли? Не е ли повѣдението на единитѣ и другитѣ? А какво е виновенъ народа, да страда за нашитѣ грѣхове? Какво приготвихме ние за отечеството? . . Да го произнесемъ ни е страхъ, а като си предполагаме, че е твърдѣ възможно да ни сполети, трѣпки ни побийватъ.

Необходимо е да се побърза съ разрѣшението на въпроса, защото колкото са отлага и продължава, толкова по-злѣ за

насъ. България не е Германия, нито Англия, ние сме младъ и малкъ народъ, ние трѣбва да живѣемъ въ добри отношения съ цѣлия свѣтъ.

ТЕЛЕГРАММИ

Виена 13 Мартъ Извѣствяватъ отъ добръ увѣдоменъ источникъ, че споредъ дадената новина императора Вилхелмъ билъ увѣдомилъ телеграфически Австрийския императоръ за приемването оставката на князь Бисмарка и за назначаването на генералъ Каприви за канцлеръ.

Канеа с. д. Началника на жандармерията отъ окръга Заро, биде арестованъ, за незаконното арестоване на единъ православенъ свещеникъ.

Сериозни недоразумѣния сж се породили мѣжду Шакиръ паша и военния свѣтъ който, въпреки заповѣдитѣ на Портата, осѣди трима бѣжанци, които се завърнали, други седемъ, които се намиратъ въ Атина. Съдъ понеже отказва да оттегли пресѣдата, Шакиръ паша поискалъ уничтожението ѝ въ Цариградъ.

София с. д. Стамбуловъ замина за Пловдивъ прѣди видъ да вземе заповѣдитѣ на Княза по въпроса за българско-сръбската препария, която произлѣзе отъ работата на Минчовича.

Г. Вълковичъ, българския агентъ въ Цариградъ, замина за Атина, за да уреди въпроса по наследството на българина Саруоглу

Берлинъ с. д. Днесъ станахж на полето Тампелхофъ, въ честь на Галския принцъ, маневри състоящи отъ преглеждане на първия regimentъ на драгуитѣ отъ гвардията.

Виена с. д. Г. Буриянъ Австро-Унгарския дипломатически агентъ пристигна въ Виена.

Цариградъ с. д. Г. Марюкордато, грѣкия посланикъ въ Цариградъ, обяви на Портата, прѣди видъ да се избѣгатъ лошитѣ разбираия, че предполагаемитѣ грѣки маневри нѣма ставатъ на турската граница.

Портата се показва твърдъ задоволна отъ това съобщение.

София 14 Мартъ Г. Стамбуловъ вчера вѣчеръ пристигна въ Пловдивъ и ще трѣгне навѣрно слѣдъ едно кратко стоевие за столицата.

Парижъ с. д. Буланджискитѣ вѣстници обнародватъ едно писмо отъ генералъ Буландже до г. Лесантъ въ което искалъ да се предаде на единъ апеллативенъ или воененъ съдъ. Ако неговото искание бѣде прието, генерала ще са завърне въ Франция.

Петербургъ с. д. Руския Писвалидъ обнародва новия административенъ правилникъ за войската въ компания.

Берлинъ с. д. Г. Аленслебенъ, Германски посланикъ въ Брюксель, е назначенъ въ дирекцията на министерството на външнитѣ работи. Той ще пристигне въ Берлинъ утрѣ или въ други день.

Берлинъ с. д. Генералъ Валдерсе, началникъ на главния щабъ, замина за Италия.

Почти сичкитѣ генерали, които живѣятъ въ Берлинъ, ходихж вчера да поздравятъ князь Бисмарка.

Вчера вѣчеръ имаше концертъ въ палата въ честь на Галския принцъ Цѣлия дворъ, посланицитѣ, министритѣ, голѣмитѣ сановници, генералитѣ, сички съ господжитѣ си, присѣтствувахж. Концерта бѣше великолепенъ.

Берлинъ с. д. Увѣривамъ че князь Бисмаркъ ще бѣде приетъ утрѣ на опростителна ауденция отъ императора.

Берлинъ с. д. Слуха за оставката на г. Боетичеръ е безъ основание.

Римъ с. д. В. „Трибуна“ се извѣства отъ Берлинъ, че императора приелъ вчера г. Делаунай, италианския посланикъ, и който го увѣрилъ че отношенията на Германия съ Италия нѣма бѣдѣтъ въ нищо измѣненъ; тѣ ще останатъ, както до сега, симпатически и сърдечни.

Бѣлградъ с. д. Новината на едно поискване за повижване г. Минчовичъ, което сръбското правителство шло да направи на българското е безуспойна.

Министра отъ Бѣлградъ се е само ограничилъ да обяви че г. Минчовичъ нѣма неговото довѣрие.

Лиссабонъ с. д. Кралицата майка е болна.

Берлинъ 15 Мартъ. Агенцията Волфъ се извѣства изъ Виена отъ добръ источникъ, че императора Вилхелмъ билъ далъ увѣрение, че промѣненето на канцлера, не измѣнява въ нищо приятелскитѣ свързани мѣжду Германия и Австрия.

Берлинъ с. д. Князь Бисмаркъ бѣ прѣдметъ на една овация съ едно множество, като отиваше на ауденция при императора.

Берлинъ с. д. Генералъ Каприви събщи на федералния свѣтъ своето постѣпване въ длъжность отъ 22 Мартъ н. с. като канцлеръ и президентъ на пруския свѣтъ.

Берлинъ с. д. Императора прие оставката на графъ Хербертъ де Бисмаркъ и назначи за министръ на външнитѣ работи генералъ Каприви, държавния канцлеръ.

Берлинъ с. д. Императора прие днесъ по 11 часа княза Бисмарка. Ауденцията трая три четвърти часъ.

София с. д. Паница, който до сега пазеше мълчане върху набѣжденията, които му се преписватъ, дойде да направи прѣдъ анкетвата комисия пълни признания върху комплота когото бѣше проектиралъ да направи. Споредъ показанията на Паница, комплота имаше за цѣль да доведе одобрене на България съ Русия. Той не знае още датата на процеса.

Г. Стамбуловъ трѣгна тази зрянь за Ломъ-Паланка за къдѣто той придружи майка си, който отива въ Свищовъ.

Виена с. д. Императора прие вчера на частна ауденция князь Реуса, германски посланикъ въ Виена.

Бѣлградъ с. д. Правителството поднесе въ Скупщината единъ законопроектъ, който отстъпия на руското паралувно дружество Гагаринъ една привилегия за 95 години да установи депо отъ газъ въ Книдово и въ Бѣлградъ; за този газъ нѣма се плащатъ права, освѣн ако се изнесе за ътрѣшностъта на сгравата за продажъ.

Триестъ с. д. Едно силно землетресение са почувствува вчера въ 9 часа 20 м. вѣчеръта.

Канеа с. д. Официалния вѣстникъ извѣства, че Портата уничтожила рѣшението издадено отъ военния съдъ за осждаването на бѣжанцитѣ.

Виена с. д. Извѣствяватъ изъ София на „Новата свободна Преса“, че баронъ Вангенхамъ билъ поканилъ българското правителство да влѣзе въ преговори съ Германия за сключаването на единъ търговски договоръ върху сѣщитѣ основи като оная, който бѣ сключенъ наскоро съ Англия.

Парижъ с. д. Подписката отъ вчера върху 43, 333 облагания за новия сръбски заемъ даде единъ удовлетворителенъ резултатъ.

Защо? . . . Затуй!

Подъ горнето заглавие сръбския вѣстникъ „Мали Листъ“ въ броя си отъ 10 того, посвѣтнва щѣла една статия по адреса на Русчюския в. „Славянинъ“ въ която казва:

а) Повѣдението на ученицитѣ, които напуснахж Бѣлградъ и постѣпката на Бѣл. агентъ г. Минчовича въ тази работа почет. нашъ събратъ намира за най-ново-грамно приключение.

б) Той се сърди, защо именно „Славянинъ“ да каже че погледитѣ на българетѣ трѣбвало да бѣдѣтъ обрънати къмъ Нишъ, Пиротъ, Врания и

в) Въ заключение почет. редакторъ на в. „Мали Листъ“ казва: „Македония нека остави „Славянинъ“, защото и най-малкото дѣте знае, че тя е наша (т. е. сръбска р.)

Намъ е твърдѣ приятно за гдѣто нашия събратъ е обръналъ особено внимание на нашата скромна статия помѣстена въ единъ отъ миналитѣ броеве на „Славянинъ“ и която имаше чисто приятелски характеръ и такива доводи, които видѣвахж желание, да се прекратятъ препирнитѣ по въпроси рѣшени или разрѣшението на които зависи отъ самото врѣме. За стжаление обаче ние бидохме посрѣщнати съ яростъ и сърдитня, криво разбири и не любезно съслушани.

Нашата цѣль не бѣше да опредѣляме земитѣ и старинитѣ, гдѣ какъвъ народъ живѣе и кому тѣ трѣбва да принадлежатъ, а да въстановимъ една истинна, именно: че днесъ не му е врѣмето да се карае, нито за Македония, нито за Стара Сърбия, нито за ученици, нито за Нишъ, защото тази припирня е бесполезна и невсоевременна.

За ничтожни въпроси, нашите събратия отъ Бълградъ, повдигнаха такива аларми, што човѣкъ би по мислил, че свѣта ще пропадне.

Десятна ученици наущатъ училището въ Българскъ и са завръщатъ въ отечеството си, това са съчетъ отъ сръбскитѣ вѣстници за най-голямо престъпление, за най-ново срамно заключение!

Една карта се издаде въ Русия, цѣлъ скандалъ са прозведе въ Сръбската столица! Бѣ митингъ, бѣ протести, бѣ депеши, взехъ си хората белата и за сичко това кой виновенъ, пакъ българетѣ. Каквото и да стане, българетѣ виновати!

Намъ щѣше да бѣде много по приятно, ако нашите събратия мирно, искрено и любезно ни кажахъ, какво тѣ именно искатъ отъ насъ, защо се сърдятъ на българетѣ и какво зло сме имъ направили? Ние вѣщо не сме ги огорчили, въ нищо не искаме да се мѣсамъ въ вътрѣшнитѣ имъ работи, съ нищо не ги предизвикваме, а като съседни и братия, желаемъ да живѣемъ съ тѣхъ братски и въ добри отношения.

Ако е въпроса за Македония, ако за тая именно злочеста старна се каратъ, то право да си кажемъ вѣматъ право, защото тя не е още въ наши ръце; нека починатъ да ѝ завладѣемъ и тогасъ да ѝ дѣлимъ.

Македония българска ли е или Сръбска, този въпросъ, ще го рѣши времето, па може би и самото орѣжие. Защо двестъ да водимъ безполезна полемика за една страна, която самото провидение е създадо и насъздало съ българе и отъ които ще зависи сами да рѣшатъ: българе ли сѣ тѣ или Сърби.

Нека нашите събратия въ Българскъ, не са тревожатъ за Македония, която се намира още подъ робство, нека не вѣрватъ, че сичко каквото хвърна се яде. Сама по себѣ си нито тѣ, нито ний ще си постигнемъ идеалитѣ. Ние сме още малки, да расподѣляме съ картата на балканския полуостровъ. Можемъ ли ние за сега да си запазимъ това, което имаме на рѣцетѣ си, ето гдѣ трѣбва да се ограничимъ и да положимъ о собено старание.

За Македония, за Стара Сърбия, за Босна и Херцеговина, можемъ само да сануваме, а по-нататѣкъ, ние сме още малки и слаби да имъ помогнемъ. Нека прѣди всичко се запази искренна солидарностъ помежду си, нека не са мразимъ и ненавиждаме, нека са постигне и въдвори помежду ни любовъ и съгласие и така здруженно лесно ще постигнемъ идеалитѣ си.

Въ заключение, ние бяхме пожелали още веднѣжъ на нашитѣ събратия отъ Българскъ да бѣдѣтъ по-искрени и по-любезни въ разсѣжденията си и по-терпеливи въ желанията си.

Тулча, 10 Мартъ 1890.

Господине Редакторе,

Въ прѣдшнитѣ си писма Ви бѣхъ писалъ, че, досегащото Бѣл. Читалище „Съгласие“, отдавна вече не отговаря на своето звание; че се е обърнало на мѣсто, гдѣто се разиграватъ разни подли интереси и чрѣзъ него, известни личности, си изпълняватъ частитѣ капризи, и че то вмѣсто да принася полза на членовѣтъ си, способствува за деморализирането имъ, о-собено на младежитѣ които отиватъ тамъ съ цѣлъ ужъ да придобиятъ умственна храна.

Но Боже мой, каква умственна храна може да придобие човѣкъ отъ едно учреждение, гдѣто нито Уставъ нито правилникъ и благоприличие се зачитатъ; а се постѣва произволно и башибозушки въ сичко?! Както що се върши въ помѣнатото Читалище. Срамно е даже да се нарече Читалище — и още „Съгласие“?! Тѣй като въ него нито съгласие остана вече, нито се занимаватъ съ четение и разисквание на общеполезни работи, — а се играе на комаръ, ставатъ често скарвания, сбивания и се чуватъ погрѣшки, се едно като въ една най-долна кръчма!

Така напримѣръ, изонзи день е станало, въ намѣщеното на това заведение, сбивание помежду двама души, отъ които единъ е гнѣ Юрданъ Екзаровъ, достойний (?) Подпрѣдседателъ на същото заведение, комуто, личността съ когото се билъ скаралъ, насмалко цѣлъ да прѣсне главата, тѣй като подпрѣдседателя го билъ оскърбилъ публично. Потърпевшиятъ подпрѣдседателъ, подалъ на другидъ день прошение въ съдилището да иска дозволение, като винажъ повече души свидѣтели, които се случили тамъ въ времето на скандала.

Може да си прѣдстави всѣкой единъ, колко ще е срамно когато се исрави въ съдилището подпрѣдседателя на Бѣл. Читалище и ще иска удовлетворение за обидата която му е нанесена въ същото учреждение, което той прѣдседателствува!

* * *

Научихъ се, че едно голѣмо число младежи — нѣкои членове на досегащото Читалище „Съгласие“, а други които мислили да се запишатъ за такива —, като виждатъ че напразно ще си губятъ времето ако следватъ да бѣдѣтъ членове на това учреждение, рѣшили да си съставятъ едно дружество, гдѣто щѣли да основатъ библиотека, като я снабдятъ съ различни полезни за прочитъ книги, периодически списания и вѣстници. Тѣ сѣ държали вече двѣ, три засѣдания, но не сѣ дали и още никакво название на своето дружество; и не сѣ гласували още Уставътъ.

Азъ като похвалявамъ прѣдприятнето имъ, бихъ съвѣтвалъ тия младежи да назоватъ това дружество: ново Бѣл. Читалище въ Тулча; тѣй като нуждата отъ едно истинско Читалище, което да отговаря на званieto си, отдавна се чувствува въ града ни.

Колкото се касае за поддръжка, нека бѣдѣтъ увѣрени, че всичкитѣ ни съграждани, които са истински доброжелатели на успѣха и на прѣдѣла, ще имъ помогнатъ морално и материално; а досегащото Читалище да се остави просто за свѣргалище на комарджитѣ.

* * *

Гранскитѣ избори, за които Ви писахъ въ послѣдното си писмо, че станаха на 28 й Януарий т. г. Министерството ги е касирало, вследствие направената констестация отъ страна на едно голѣмо число избиратели, които сѣ били лашчии отъ правото да гласоподаватъ, повеже урната се затворила по рано отъ опрѣделеното време. Така што следъ единъ мѣсець ще имаме други избори.

Желателно би било, штоо гражданитѣ ни да се сдружатъ и назначатъ кандидати, които да ги боли за градскитѣ ни работи; а не да избираме адвокати, които вѣматъ нищо обшо съ градскитѣ ни работи.

Мирчо

РАЗНИ

Една депеша изъ Ницца съобщава, че адмиралъ Бергасъ дѣю Пти Туаръ, далъ на парахода „Формидабль“ обѣдъ въ честъ на великия князь Николай Николаевичъ. Въ време на обѣда Великия князь провъзгласилъ тостъ за французката флота. Бергасъ отговорилъ: За щастливъ се считамъ, гдѣто можъ да поздравѣ Героя на Плѣвентъ. Писъ за здравето на всероссийския Императоръ и за неговия Августѣйши домъ.

На 9 того въ гр. Кененикъ, който се намира на 12 километра разстояние отъ Берлинъ, станали голѣми безпорядки. Работницитѣ отъ фабриктѣ, на брой нѣколко хиляди души, почнали да хвърлятъ камъни върху полицейскитѣ чиновници и да гърмятъ изъ револвери. Полицията употребила орѣжие и ралила мнозина. Въ стрелбата билъ убитъ единъ стражаривъ. Изъ Франкфуртъ била испратена войска.

Князь Бисмаркъ още са намиралъ въ Берлинъ и не билъ заминалъ за Фридрихсрухе. Той се расхождалъ изъ градъ на конь.

Споредъ една депеша изъ Парижъ, Орлеанския Принцъ, щѣлъ да бѣде освобожденъ отъ затвора въ Клерво следъ двѣ седмици.

Изъ Берлинъ съобщаватъ, че прошенieto на князь Бисмарка, съ което си далъ оставката мотивирана, състояло отъ 20 страници.

Една депеша изъ Римъ съобщава, че рѣката Тибръ излѣзла отъ коритото си. Много части отъ градъ биле залѣни. Имало страхъ отъ по-голямо разливание. Счкитѣ предохранителни мѣрки, които се взѣли, са оказали за безполезна. Въ градъ владѣлъ голѣмъ страхъ.

Назначаването на генералъ Каприви на мѣстото на Бисмарка се тълкува, че императора Вилхелмъ II се придѣржалъ въ мнѣнието исказано на времето отъ Фридрихъ Великий, който е казалъ: „по-добъръ е мнѣнietъ на външитѣ дѣла да бѣде винаги военно лице, защото знае най-добъръ въ какво положение са намиратъ военнитѣ сили на страната и дѣйствува смѣло съ тия сили“. Либералитѣ въ Германия се отнесли твърдъ съчувствено къмъ назначеното на Каприви за държавенъ канцлеръ.

Чехскитѣ вѣстници съобщаватъ, че въ новия сръбски министерски кабинетъ, г. Пашичъ щѣлъ да бѣде президентъ министръ, а генералъ Сана Груичъ сегашния

призидентъ, прѣдседателъ на новия държавенъ съвѣтъ.

Галския принцъ са очаквалъ да пристигне въ Парижъ на 1 Априль н. с.

Изъ Берлинъ съобщаватъ, че князь Бисмаркъ билъ отхвърлилъ титлата Лауенбургски херцогъ, която напоследѣкъ бѣше му далъ Германския императоръ.

Новия германски канцлеръ генералъ Каприви не билъ жененъ; той живѣялъ при сестра си, която е тѣй съшо неженена.

Изъ Парижъ съобщаватъ, че прѣдседателя Карнотъ щѣлъ да предприеме прѣзъ идущия мѣсець едно пътешествие изъ Франция. Той щѣлъ да посѣти Ардесъ, Авиюонъ, Марсилия и ще са завърне прѣзъ Ница.

Почти сичкитѣ европейски вѣстници следватъ да се занимаватъ съ оставката на князь Бисмарка и да исказватъ разни мнѣния и предположения. Австрийскитѣ вѣстници крайно съжеляватъ за тѣзи оставка; французскитѣ са отнасятъ съ въздръжание; английскитѣ отдаватъ правото на германския императоръ; русскитѣ осѣждатъ и единия и другия. Сички обаче признаватъ, че едно промѣнение въ политиката е ождателно.

Вълнението на ученицѣтъ отъ факултета за което съобщихме въ миналия си брой, не било станало въ Петербургъ, а въ Москва. Имало арестовани около 200 ученика.

Сръбскитѣ вѣстници са отнасятъ твърдъ враждебно и почти неприятелски къмъ България; ние бихме посѣвѣтвали нашитѣ събратия да бѣдѣтъ по-умѣрени и по-любезни къмъ своитѣ братия съседни и да не бѣдѣтъ до толкова вискателни. Въ същото време желателно би било и Софийската „Свобода“ да не нарича сръбитѣ лоладжии, лопови и свинопасци, защото отъ това нѣма се извлече никаква полза за старната. Не му е сега времето да се карае за ничтожни и безполезна работи, когато и едната и другата старна иматъ нужда отъ миръ, любовъ и вътрѣшно спокойствие.

Изъ Берлинъ съобщаватъ, че новия канцлеръ генералъ Каприви билъ поканенъ на 10 того отъ князь Бисмарка на обѣдъ.

Споредъ както съобщаватъ изъ Берлинъ, нѣкои отъ министритѣ биле въ намѣрение да си дадѣтъ оставкитѣ.

Една депеша изъ Парижъ съобщава, че направената мобилизация на една часть отъ кавалерията, дала твърдъ удовлетворителенъ резултатъ.

Кралцата Викториа, която пристигнала въ Поснутахъ придружена отъ княза и принцеза Хенри Батембергъ, щѣла да заине за Ехбенъ.

Парижката графиня и принцеза Елена нейна дѣщеря пристигнала въ Клерво и посѣтила тъмницата гдѣто са намира арестованъ Орлеанския князь, съ когото имали едно свиждание.

Изъ Римъ съобщаватъ, че Италианската кралица щѣла да отиде въ Берлинъ прѣзъ идущия мѣсець Май. Въ същото време тамъ щѣлъ да пристигне и Неаполския принцъ, за да изпълни поканата на Германския императоръ.

Въ Берлинъ се повдигналъ въпроса за едно всемирно изложение, което да станало прѣзъ 1895 год.

Една депеша изъ Берлинъ съобщава, че баронъ Алвенслебенъ, германски посланикъ въ Брюкселъ билъ назначенъ за министръ на външитѣ работи, като замѣстя графъ Хербертъ де Бисмаркъ.

Г. Гирсъ, министръ на външитѣ работи въ Русия билъ въ същото положение.

Сръбския в. „Босна“, който се издава въ Шабацъ, въ една твърдъ пламенна

уводна статия, призовава Русия, да избави Босна и Херцеговина от ръцетъ на Австрия. Понеже нѣмаме възможност за сега да преведемъ и обнародваме тѣзи статия, ние ще кажемъ: слава на оногва, който ѝ е написал! Халалъ му вѣра! Каменно сърдце да има човѣкъ, пакъ ще заплаче като ѝ прочете.

Орлеанския принцъ, който се намира въ Блервовската мина, получилъ отъ баща си Парижкия графъ, който се намира за сега въ Кадикъ, слѣдующата телеграмма:

Като се върнахъ въ Европа, съжелавамъ за гдѣто не мож тутакси да те прегърна. Отъ сичкото си сърдце одобрявамъ твоята постъпка и се гордѣмъ съ твоята рѣшителностъ. Твоята майка ще ти предаде мое то сърдечно поздравление.

В. „Естефетъ“ мисли, че слѣдъ оттеглянето на князь Бисмарка, ще може да се постигне едно зближение мѣжду императора Вилхелма II, и Царь Александръ III, на което до днесъ прецалъ само князь Бисмаркъ.

В. „Вечерне Новости“ съобщава, че г. Каралычъ членъ отъ управленieto на гр. Бѣлградъ, който билъ ватоваренъ съ издѣлванieto на Гарашанина, поканилъ този послѣдния чрѣзъ неговия намѣстникъ г. Раевича да се яви за нѣко изслѣдваня.

Въ Бѣлградъ биле изгорени сичкитѣ книги на архимандрита Пелагича, които сички бѣше издалъ подъ название „Народни права“. — Сички осѣждатъ тѣзи постъпки на двешвото радикално правителство.

Военната комиссия на сръбската скупишна, увеличила доста значително заплатитѣ на сичкитѣ офицери отъ генерала до подпоручика.

Изъ Петербургъ съобщаватъ, че са измѣнилъ сичкия планъ за руската императорска фамилия. Въмѣсто да отиде въ Гатчиню, тя ще се прѣнесе направо въ Ливадия. Здравieto на Царя имало нужда отъ едно дълго стоение въ Кримъ, гдѣто климата е твърдѣ приятенъ.

В. „Дайли Новсъ“ се извѣстява отъ вѣрно мѣсто, че за въ интереса на тройния съюзъ, наскоро щѣло да стане едно свиждане мѣжду Балвоки, Криси и Баприви.

За посрѣщанieto на князь Бисмарка въ Фридрихсрухе, ставали особенни приуотвления отъ старна на жителитѣ.

Гръцката Кралица Олга, щѣла да трѣгне тия дни отъ Атина прѣзъ Одесса за Петербургъ, да се намѣри при ражданието на дѣщеря ѝ принцеза Александра, жена на великия князь Павелъ, братъ на Царя.

Княгиня София жена на гръцкия наследникъ и сестра на Вилхелма II, била трудова.

Виенския кореспондентъ на в. „Танъ“ съобщава, че оставката на князь Бисмарка продължавала да причинява въ Виена голѣма тревога и политическия кръгове намирали че младия императоръ билъ възлѣ на себѣ си една голѣма ответственностъ, като се отказвалъ доброволно отъ поддръжката на своя кавалеръ.

Една депеша изъ Берлинъ извѣстява, че въ Бромбергъ изгорѣлъ градския театръ.

Гдѣжа А. Б. Святловская, бивша пѣвачка при Московския императорски театръ, дала въ Лондонъ вѣколко лекции съ голѣми успѣхи. Гдѣжа Святловская е родомъ руския.

Споредъ една депеша изъ София, по дѣлото на Паница, биле арестовани още трима офицери.

Изъ Берлинъ съобщаватъ, че графъ Хербертъ де Бисмаркъ, щѣлъ да занеме поста посланникъ въ Лондонъ.

Нѣко вѣстници отдаватъ на визитата на Галския принцъ въ Берлинъ важно политическо значение.

Споредъ както съобщаватъ изъ Бѣлградъ, тамъ се очаквало скорошното пристигание на бившия князь Милана изъ Парижъ.

Новата болѣсть наречена „Жона“, за която бѣхмѣ писали, са появила въ Букурещъ, въ въ много слабъ размѣръ.

Военната академия въ Букурещъ, провъзгласила за почетенъ членъ на академията ромѣнския престолонаследникъ принцъ Фердинанда.

Италиянския в. „Салигнани Мессажiero“ съобщава слѣдующитѣ твърдѣ важни извѣстия, получени отъ Берлинския му Корреспондентъ:

„Едно високопоставено въ двора лице ми съобщава достовѣрни свѣдения върху сериознитѣ стѣлкновения, които са случихъ мѣжду императора Вилхелма и началника на главния щабъ графа Валдерзе. Императора ималъ два плана, осѣществението на които би докарало въ изумление цѣлия свѣтъ. — Първия планъ се заключава въ свикванието единъ мѣждународенъ конгресъ за обсѣждане въпроса върху отмѣняванието на постоянната войска. — Втория планъ се състоялъ въ отмѣняванието на септената. Валдерзе енергически вѣстаналъ и противъ двата тия проекта, въ скоро се уобѣдилъ че нѣма сполучи да отвърне императора отъ намѣрението му и вследствие на това, поискалъ разрѣшение да отиде на отпускъ въ Италия. Слѣдъ това Императора повикалъ сичкитѣ военни началници на корпуситѣ и имъ предложилъ на обсѣждане своитѣ планове. Резултата на тѣхнитѣ свѣщания още не е извѣстенъ.“

Слѣдъ дългитѣ измислици, които са преписахъ отъ сръбскитѣ вѣстници на българския агентъ г. Минчовича въ Бѣлградъ, по извѣстната работа на ученицитѣ, най-сѣтнѣ както съобщава „Свобода“ сръбското правителство поискало чрѣзъ агентина си въ София отъ нашето, да се повика г. Минчевичъ изъ Бѣлградъ. Ще бѣде ли изпълнено желанието или не на сръбското правителство, незнаемъ, въ надѣваме са, че ще са даде на сръбското радикално правителство да разбере, че и България има честъ и нейното достолепие, въ данния случай ще са намѣри кой да го защити, затова добръ е да не даватъ причини на мѣждуособни чевависти, които и безъ това сж произведени.

Врѣмето въ насъ са стопли извѣдѣжъ. Хубава Пролѣтъ настане и работната яласа почна да излиза по вънъ на работа. Много градинари занимахъ за странство.

Прѣдсказания за 1890 г.

Днянъ англихски астрологъ, който сѣка година издава въ Лондонъ и въ Америка една вросура съ прѣдсказания, за прѣзъ тѣзи година, той прѣдсказва слѣдующето:
Въ мѣсець Мартъ ще има голѣми размирици въ Китай.
Въ Априлъ Германския императоръ го очакватъ разни бѣдствия.
Гъ Май Италианския кралъ ще бѣде спасенъ отъ голѣми апивности.
Въ Августъ Австрия са застрашава отъ резедивенне.
Въ Септемерий Султана ще бѣде въ опасностъ да загуби трона и живота си.
Въ Ноемерий ще са почнатъ вълнение и войни въ Европа.
Въ Десемерий Англия ще ѝ постигне вароденъ трауръ, а Парижъ — политически мѣтежи

ПОЛЗУВАЙТЕ СЯ ОТЪ СЛУЧАЯ!

Въ платнарския ми магазинъ гр. Руссе улица Александровска № 565,

Се распродаютъ оночателно по най-спаднати цѣни паларини, панталони долни отъ платна мѣстно работени; чорапи, вратоврезки най-нови фасони и

Голѣмъ асортиментъ отъ най-добро качество миризми (парфуми)

Машини за шевъ най-новъ системъ „Зингеръ“ и совалки за машини

И. П. Хаджиеновъ.

Д-РЪ СТАЙНЪ

Отъ медецинския факултетъ въ Парижъ, ассистентъ отъ болницитѣ въ Оранъ (Франция) лекаръ акушеринъ и специалистъ за женскитѣ болѣсти, който получи свободна практика въ България вслѣдствие дадения съ добъръ успѣхъ испитъ прѣдъ Медецинския Съвѣтъ въ София, се установява въ Русчукъ, улица „Салкамлъ джами“ № 1980 при мировото съдилище, на 1-вия етажъ, въ къщата на Шварцъ.

Дава съвѣти сѣкий день:
Отъ 7 до 9 часа прѣдъ обѣдъ.
„ 1 до 3 „ слѣдъ обѣдъ.
Съвѣти бесплатно: въ Понедѣлникъ и въ Петъкъ отъ 5 до 6 часа вѣчеръ.

ПРОДАВАМЪ
Подписанный, продавамъ една хубава и голѣма къща въ гр. Руссе. — Желаящия да ѝ купи, нека се отнесе за узнавание условията до редакцията на в. „Славянинъ“ въ Руссе.
С Петровъ.

Печатницата на в. „Славянинъ“ въ Руссе се нуждае отъ двама словослагатели, които да знажтъ свободно да нареждатъ.

Желаящитѣ да занематъ тия мѣста, нека се отнесжтъ направо до реченната печатница.

Отъ Редакцията

Умоляватъ се, сички ония Г-да и дружества, които получаватъ вѣстника ни и на които обѣщанията стожтъ и до днесъ не изпълнени, да побързатъ съ изпълнението на задлъжението си като си внесжтъ паритѣ за вѣстника, защото други срѣдства за поддръжанието и рѣдовното издавание на вѣстника нѣмаме, освѣнъ помощта на абонатитѣ.

При днешната голѣма криза, да се издава вѣстникъ въ насъ е твърдѣ трудно, нѣ прѣдъ видъ да не живѣемъ въ свѣршенна тъмнина, предприехме тая трудна работа, като расчитвахме, че ще са намѣрижтъ, приятели на явното мнѣние, които да ни подкрѣпжтъ, инакъ ние ще бѣдемъ принудени да спрѣмъ вѣстницитѣ на сички ония дружества и частни лица, които поръчахъ да имъ са испраца вѣстникъ, като се задлъжихъ да го заплатжтъ тутакси, а не си изпълнихъ задлъжението.